

UCHWAŁA NR...../05
Rady Miasta Szczecin
z dnia ..... 2005 r.

w sprawie określenia zasad utrzymania ładu estetycznego na terenie Miasta Szczecina.

Na podstawie art. 18 ust.1 i ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 08 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z 2002r. Nr 23 poz. 220, Nr 62 poz. 558, Nr 113 poz. 984, Nr 153 poz. 1271, Nr 214 poz. 1806, z 2003r. Nr 80 poz. 717, Nr 162 poz. 1568, Nr 177 poz. 1725 z 2004 r. Nr 102 poz. 1055, Nr 116 poz. 1203, Nr 153 poz. 1271, Nr 214 poz. 1806) w związku z rozdziałem 2 załącznika do uchwały Nr I/N/1155/02 Rady Miasta Szczecina z dnia 6 maja 2002 r. w sprawie przyjęcia Strategii Rozwoju Szczecina;
Rada Miasta Szczecin uchwala, co następuje:

§ 1. Zobowiązuje się mieszkańców Miasta Szczecin, wszystkie jednostki organizacyjne Gminy Miasto Szczecin oraz inne podmioty prawne i osoby fizyczne działające na terenie miasta Szczecin do przestrzegania zasad utrzymania ładu estetycznego w mieście. Dotyczy to w szczególności zagadnień wyszczególnionych poniżej

§ 2. Zasady utrzymania estetyki zabudowy

1. Elewacje frontowych budynków powinny być utrzymywane w należytym stanie oraz odświeżane (malowane, myte, czyszczone) stosownie do użytych materiałów elewacyjnych.

2. W fasadach posiadających czytelne podziały międzykondygnacyjne (gzymyśy działowe, wieńczące), wprowadzane zmiany nie powinny powodować dalszego podziału elewacji np. na części elewacji przynależne poszczególnym lokalom mieszkalnym i użytkowym.

3. Umieszczane na elewacji frontowej urządzenia techniczne: anteny RTV, przewody, kanały wentylacyjne, wentylatory, klimatyzatory, szafki itp. powinny być instalowane w sposób zapewniający im niewidoczność z poziomu ulicy (wbudowane w lico budynku, względnie prowadzone pod tynkiem).

4. Stolarka okienna w elewacji frontowej powinna być jednolita, dostosowana do stylistyki budynku. Zróżnicowanie kolorystyczne stolarki możliwe jest jedynie w przypadku zatwierdzenia kolorystyki całej elewacji. Wymiana indywidualna stolarki poszczególnych okien związana z określonym lokalem mieszkalnym, jest możliwa pod warunkiem powtórzenia konstrukcji, materiału, podziałów i koloru okien istniejących przed wymianą (udokumentowanych inwentaryzacją) lub zastosowanych na tej samej kondygnacji, zaś dla całej kondygnacji, wg zasady zastosowanej dla całego budynku. Lokale usługowe mogą posiadać indywidualnie zaprojektowany wystrój elewacji, dostosowany do kompozycji całej elewacji, a w przypadku zabytkowych kamienic uzgodniony ze służbą konserwatorską.

5. Rozwiązanie kompozycyjne elewacji musi być jednolite dla wszystkich lokali użytkowych w tym samym budynku i na tej samej kondygnacji. Nie dopuszcza się możliwości wykonywania nowych otworów okiennych w miejscach przypadkowych, bez uwzględnienia kompozycji całości elewacji. W budynkach historycznych witryny i wejścia do lokali usługowych powinny być zachowane lub zrekonstruowane, a bramy i drzwi wejściowe do budynków dostosowane do kompozycji elewacji. W przypadku adaptacji parteru na lokale usługowe, gdy nie są zachowane oryginalne witryny i drzwi wejściowe do lokali, zezwala się na wykonanie bramy i drzwi wejściowych, w konwencji zastosowanej w wystroju lokalu usługowego z wyeksponowaniem roli głównego wejścia do budynku. Zachowane w części lub w całości historyczne bramy i drzwi, należy poddać renowacji lub

rekonstrukcji z możliwością wykonania odrębnie otwieranych drzwi wejściowych w granicach skrzydła bramnego.

5. Na elewacjach frontowych reklamy, szyldy i elementy zdobienia elewacji (napisy, rysunki, rzeźby, formy plastyczne i ich oświetlenie) powinny być projektowane i wykonywane w ramach realizacji budowlanej projektu podstawowego lub projektu renowacji elewacji, a ich forma oraz rozmieszczenie nie może kolidować z wystrojem architektonicznym elewacji. Należy ograniczyć możliwość umieszczania reklam i elementów informacji wizualnej mocowanych do elewacji, wykonanych w materiałach szlachetnych, takich jak: cegła licowa, kamień, okładzina ceramiczna. Nie wolno umieszczać reklam na obiektach użyteczności publicznej: kościołach, szkołach, szpitalach, sądach, urzędach, siedzibach partii politycznych i organizacji pozarządowych. W przypadku obiektów zabytkowych należy reklamy i szyldy uzgodnić ze służbą konserwatorską

§ 3. Zasady tworzenia i utrzymania ogrodzeń

1. Tereny przedogródków i tereny zieleni towarzyszącej zabudowie powinny być ogrodzone w sposób trwały w formie nawiązującej do charakteru zabudowy. Ogrodzenia o cechach zabytkowych powinny być zachowane, a w przypadku ubytków rekonstruowane.

2. Ogrodzenia terenów zieleni publicznej i prywatnej, graniczącej z terenem publicznym, można wykonać w postaci niskich murków oporowych lub krawężników (obrzeży betonowych), wyraźnie oddzielających teren zielony od komunikacji publicznej - w zależności od przeznaczenia ciągu komunikacyjnego.

3. Ogrodzenia w liniach rozgraniczających ulic wykonuje się jako ażurowe, trwałe, związane stylistycznie z zabudową. Zaleca się wykonywanie ogrodzeń w jednolitej technice i formie w ciągach ulic o zabudowie zwartej i jednorodnej. Wymagają każdorazowo uzgodnienia z zarządem drogi.

§ 4. Zasady kształtowania chodników

1. W granicach poszczególnych osiedli forma, technika wykonania i materiał nawierzchni chodników powinny być jednolite dla całego obszaru (ciągu ulicy). W ulicach, w których pozostała historyczna nawierzchnia ulic i chodników zaleca się wykonywanie remontów nawierzchni w oparciu o materiał istniejący lub przez zastosowanie materiału o podobnej charakterystyce. Rysunek kompozycyjny nawierzchni ciągu ulicy lub chodnika może ulec zmianie na skrzyżowaniu. Pomędzy skrzyżowaniami w ciągach ulicznych obowiązuje jednolity rysunek kompozycyjny nawierzchni.

2. Na terenie śródmieścia szczególnej ochronie podlegają nawierzchnie z płyt granitowych, które powinny być układane w pasach ciągłych oddzielonych od jezdni materiałem kamiennym drobnowymiarowym. Wjazdy o intensywnym i ciężkim ruchu pojazdów na teren posesji powinny być wykonane z kostki kamiennej. Konstrukcja zjazdu winna być o odpowiedniej nośności.

3. Ustala się wymóg stosowania w pasie 50-60 cm od krawężnika jezdni nawierzchni z elementów drobnowymiarowych, gdzie możliwe będzie mocowanie barier, słupków ograniczających najazd oraz wykonywanie podziemnej armatury sieci inżynierskich i podjazdów dla osób niepełnosprawnych.

4. Na chodnikach o szerokości powyżej 2,5 m, przy obiektach użyteczności publicznej wskazane jest lokalizowanie urządzeń do mocowania rowerów, z zastrzeżeniem, że po zamocowaniu roweru pozostanie do ruchu pieszego chodnik o szerokości min. 1,5 m. Na odcinkach z urządzeniami do mocowania rowerów nie przewiduje się parkowania pojazdów na chodniku ani na części chodnika.

5. Trawniki i pasy zieleni przyulicznej (izolacyjnej) powinny być oddzielone od chodnika betonowym obrzeżem chodnikowym, a od strony jezdni z zachowaniem skrajni tj.

0,75 m. Drzewa obsadzeń przyulicznych powinny mieć zapewnione nawodnienie z zachowaniem odpowiedniej do gatunku, nawierzchni żwirowej – przepuszczalnej lub kory, przykrytej kratą żeliwną lub stalową.

6. Schody i studzienki okienne istniejące w granicach chodnika, powinny być zabezpieczone. Przy schodach i krawędziach pochylni powinny być ustawione bariery, formą i kompozycją nawiązujące do budynku. Studzienki okienne powinny być zakryte otwieralnymi kratami umożliwiającymi oczyszczenie studzienki, nie mogą utrudniać przejazdu i przechodu.

7. Ścieżki rowerowe usytuowane w granicach chodnika powinny być budowane o nawierzchni w jednakowej kolorystyce dla całego miasta, w kolorze czerwonym. Istniejące ścieżki winny być naprawiane i uzupełniane z zachowaniem istniejącej technologii wykonania.

§ 5. Zasady kształtowania nawierzchni jezdnych ulic

1. Na terenie Starego Miasta (tj. w obrębie ulic: Dworcowa, Bulwar Piastowski, Trasa Zamkowa, Al. Niepodległości) oraz na ulicach, dla których miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie ustala rodzaju nawierzchni, obowiązuje utrzymanie i w miarę możliwości odtwarzanie nawierzchni z kamienia naturalnego.

2. Naprawy i uzupełnienia nawierzchni dozwolone są jedynie w sposób identyczny, jak pierwotny.

§ 6. Zasady kształtowania parkingów

1. Wydzielone parkingi dla samochodów osobowych, w lokalizacjach stałych i tymczasowych wymagają utwardzenia nawierzchni na trasach dojazdów i stanowisk postojowych w technologiach przepuszczalnych z odpowiednim odwodnieniem.

2. Wydzielone, stałe parkingi dla samochodów osobowych, o pojemności powyżej 12 miejsc postojowych wymagają wydzielenia grup stanowisk zielenią niską i średnio-wysoką (żywoploty) z nasadzeniami zieleni wysokiej, zapewniającej zacienienie miejsc postojowych.

3. Ogrodzenia parkingów wydzielonych na terenie śródmieścia oraz przy obiektach użyteczności publicznej, powinny być wykonane z materiałów ażurowych, o wysokości około 80 cm. Na terenach osiedli wielorodzinnych i na obszarach przemysłowo-składowych (dotyczy także planowanych parkingów strategicznych przy stacjach kolei podmiejskiej, pętlach tramwajowych i autobusowych) wysokość ogrodzeń nie powinna przekraczać 1, 50 – 1, 80 m. Lokalizację każdego nowego wygrodzienia należy uzgodnić z zarządem drogi.

4. Przy parkingach strzeżonych wymagana jest lokalizacja stałego lub tymczasowego obiektu budowlanego z zapleczem socjalnym dla dozoru oraz toaletą dla dozoru i klientów.

5. Parkingi w formie otwartej, jak zatoki parkingowe, parkingi przydomowe i osiedlowe, powinny posiadać nawierzchnie utwardzone o odpowiedniej nośności i z odwodnieniem. Zaleca się wykonywanie nawierzchni parkingów, jako rozbieralnych. Do czasu wykonania przebudowy lub remontu ulic dopuszcza się, w miejscach wyznaczonych, częściowe parkowanie na chodnikach pod warunkiem odpowiedniego wzmocnienia podbudowy chodnika, obniżenia krawężników i zapewnienia dla ruchu pieszego chodnika o szerokości nie mniejszej niż 1,5 m.

6. Ze względu na wymogi ochrony środowiska i estetykę, niedopuszczalne jest lokalizowanie miejsc postojowych dla samochodów na terenie przedogródków, trawników, obszarów nawodnienia zadrzewienia przyulicznego oraz niezabezpieczonych (nieutwardzonych bez odwodnienia) gruntów przyulicznych i przydomowych.

7. Zabronione jest lokalizowanie miejsc postojowych w granicach dostępności hydrantów przeciwpożarowych, dróg pożarowych. Miejsca związane z ochroną przeciwpożarową powinny być trwale oznakowane i dostępne publicznie.

§ 7. Zasady kształtowania zadrzewień i żywopłotów przyulicznych

1. Istniejące zadrzewienia przyuliczne (szpalery, pojedyncze nasadzenia i kępy drzew) wymagają zachowania i odtwarzania ubytków. Ubytki naturalne powinny być uzupełniane w ciągu najbliższego sezonu wegetacyjnego.

2. Drzewa narażone na uszkodzenia w wyniku ruchu pojazdów powinny być zabezpieczone w sposób trwały barierą lub słupkami. Drzewa zagrażające bezpieczeństwu ruchu winny być usuwane.

3. Nasadzenia uzupełniające lub wykonywane w ramach odnawiania powinny być dobierane gatunkowo odpowiednio do istniejącego zadrzewienia. Dopuszcza się zmianę gatunku drzew na całej długości ulicy (lub w ciągu istotnego jej odcinka) w wypadku całościowego odnawiania zadrzewienia i dostosowania gatunku do występujących lokalnie warunków środowiskowych, a także użytkowych – powinny mieć odpowiedni system korzeniowy (nie powodujący wysadzin), z zachowaniem skrajni pionowej (regularna pielęgnacja) oraz poziomej (nasadzenia nie kolidujące z ruchem, również po czasie wzrostu drzew) zgodnie z obowiązującymi przepisami.

4. Zaleca się planowanie i wykonywanie nasadzeń przyulicznych na wszystkich nowo budowanych ulicach i drogach w granicach miasta. W przypadku projektowania ulic dwujezdniowych, zgodnie ze szczecińską specyfiką urbanistyczną, zadrzewienie przyuliczne powinno być lokalizowane w dwu szpalerach na terenie pasa międzyjezdniowego.

5. Należy wprowadzać żywopłotowe osłony wydzielonych torowisk tramwajowych, poza rejonami przejść dla pieszych i skrzyżowań.

§ 8. Zasady tworzenia skwerów, trawników i przedogródków

1. Na skwerach i trawnikach ogranicza się lokalizację stałych i tymczasowych obiektów budowlanych do podziemnych szaleatów publicznych i podziemnych urządzeń inżynierskich (szafek telekomunikacyjnych, elektroenergetycznych, oświetlenia ulicznego i sygnalizacji i.t.p.).

2. Na terenach przedogródków zabrania się lokalizacji obiektów budowlanych stałych i tymczasowych oraz utwardzania nawierzchni w celu sytuowania podjazdów i parkingów. Tereny przedogródków powinny być ogrodzone i zagospodarowane zielenią niską i średnio-wysoką (krzewy ozdobne). Dostęp na teren przedogródka powinien być zapewniony dla zarządcy nieruchomości i zainteresowanych użytkowników. Możliwe jest bezpośrednie połączenie przedogródka z lokalami mieszkalnymi i użytkowymi zlokalizowanymi w kondygnacji przyziemia lub parteru.

3. W przypadku sąsiedztwa przedogródka z lokalem gastronomicznym zezwala się na zagospodarowanie terenu przedogródka na sezonową działalność gastronomiczną z pozostawieniem co najmniej 20% terenu na zielen trwałą (rosnącą w naturalny sposób w glebie rodzimej). Teren przedogródka przeznaczonego na gastronomię może być zadaszony, ale bez możliwości budowy trwałych ścian oddzielających przedogródek od przestrzeni publicznej.

4. Na terenach skwerów i trawników o powierzchni nie zadrzewionej powyżej 300 m² rezerwuje się powierzchnię około 100 m² na budowę tymczasowego zbiornika wodnego lub ukrycia dla ludności. Na terenie wydzielonym nie zezwala się na budowę żadnych sieci inżynierskich ani sadzenia drzew.

5. Na terenie skwerów i trawników o odpowiedniej ekspozycji zaleca się lokalizację pomników i form plastycznych, a także fontann i małej architektury, związanej z rekreacyjnym użytkowaniem terenu.

§ 9. Kioski i handel uliczny

1. Na terenie chodników, w przejściach podziemnych i na terenie ciągów pieszych o parametrach zapewniających swobodny ruch pieszy zgodnie z przepisami ustawy Prawo o ruchu drogowym, dopuszcza się lokalizację tymczasowych kiosków handlowych o ograniczonym asortymencie, pod warunkiem uzyskania pozytywnych decyzji administracyjnych na ich lokalizację i zajęcie terenu.

2. W zabudowie zwartej śródmieścia lokalizacja stałych i tymczasowych kiosków handlowych jest zakazana. Wyjątek stanowią obiekty o charakterze trafik oraz handlu gazetami.

3. Na terenach zabudowy jednorodzinnej i osiedlowej, oddalonej od ciągów pieszych i chodników, możliwa jest lokalizacja tymczasowych kiosków i pawilonów handlowych w granicach linii rozgraniczających ulic, jako uzupełnienie stałej sieci handlowej.

4. W pasie drogowym dopuszcza się czasowe wyłączenie ruchu i organizację targów oraz jarmarków, na którą należy uzyskać zgodę:

- właściwej jednostki organizacyjnej Urzędu Miejskiego,
- organu zarządzającego ruchem,
- zarządu dróg.

5. Na obszarze chodnika w bezpośrednim sąsiedztwie lokalu handlowego lub gastronomicznego możliwa jest dzienna ekspozycja towaru lub urządzenie obsługi gastronomicznej przy zachowaniu odpowiedniej szerokości zapewniającej swobodny ruch pieszy zgodnie z przepisami ustawy Prawo o ruchu drogowym i po uzyskaniu, odpłatnie, stosownych zezwoleń Urzędu Miejskiego i zarządcy drogi. Na czas ekspozycji towaru lub organizacji obsługi gastronomicznej na obszarze chodnika, na którym prowadzona jest działalność, wyłącza się możliwość parkowania pojazdów.

§ 10. Mebel uliczny.

1. Meblem ulicznym, w rozumieniu niniejszej uchwały, są wszystkie elementy zagospodarowania przestrzeni ulicy nie będące budynkami i budowlami. Meblami ulicznymi są w szczególności: ławki, przystanki, bariery, słupki ograniczenia najazdu, latarnie uliczne, kosze na śmieci, pojemniki na odpady, donice z roślinnością, budki telefoniczne, automaty handlowe, nośniki reklamowe etc.

2. Wyposażenie przestrzeni publicznej w elementy zagospodarowania powinno być ujednolicone przynajmniej na przestrzeni osiedla i charakterystyczne dla danego typu usługi.

3. Zarządca terenu ustala, w uzgodnieniu z kompetentnym wydziałem Urzędu Miejskiego formy i zasady lokalizacji oraz konserwacji mebla ulicznego.

4. Na terenie Starego Miasta, oraz na terenach wpisanych do rejestru zabytków i objętych strefami ochrony konserwatorskiej na mocy miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, forma i lokalizacja elementów wyposażenia przestrzeni publicznych powinna uzyskać akceptację organu ds. ochrony zabytków.

5. Elementy mebla ulicznego narażone na dewastację powinny być wykonane w sposób umożliwiający naprawę lub wymianę.

6. Zobowiązuje się właścicieli i zarządców wyposażenia ulic do niezwłocznego usuwania i wymiany zdewastowanych urządzeń i ich zniszczonych elementów.

7. Dopuszcza się odpłatne umieszczanie, w przestrzeni ulicznej śródmieścia o zwartej zabudowie, pojemników na odpady domowe, jedynie w przypadku braku możliwości ich lokalizacji na terenie posesji. Dla ustawienia pojemników należy wydzielić przestrzeń

chodnika w granicach obszaru nie przeznaczonego dla postoju pojazdów i osłonić je barierą od strony jezdni. Pojemniki na odpady bytowe powinny być zabezpieczone przed przypadkowym otwarciem przez osoby nieuprawnione. Usytuowanie pojemników na chodniki musi umożliwiać swobodny ruch pieszy zgodnie z przepisami ustawy Prawo o ruchu drogowym.

8. Na terenie przestrzeni publicznej, w sąsiedztwie obiektów handlowych i terenów mieszkaniowych dopuszcza się ustawianie przenośnych pojemników na segregowane odpady użytkowe, o ile nie znajdują się one na terenach nieruchomości handlowych i mieszkaniowych. Pojemniki winny być znormalizowane i znajdować się pod opieką wyspecjalizowanej jednostki gospodarczej, z którą Miasto podpisze odpowiednią umowę. Uszkodzone i nie usunięte pojemniki będą usuwane przez służby miejskie na koszt organizatora zbiórki odpadów.

§ 11. Bariery architektoniczne.

1. Należy dążyć do systematycznej likwidacji barier architektonicznych dla osób niepełnosprawnych w dostępie do obiektów użyteczności publicznej, handlu i usług oraz w poruszaniu się po przestrzeniach publicznych w mieście, z zachowaniem następujących zasad:

a) obniżenie krawężnika jezdni musi być wykonane stosownie do obowiązujących przepisów,

b) sygnalizatory świateł ulicznych powinny być wyposażone w sygnalizację akustyczną (dla osób niewidomych i niedowidzących),

c) bariery, słupki ograniczające, ławki i inne obiekty lokalizowane w przestrzeni chodnika powinny być bezpieczne dla ruchu osób niewidomych i niedowidzących,

d) szerokość chodnika dla pieszych powinna być taka, aby nie utrudniała poruszania się osobom niepełnosprawnym oraz nie powodowała sytuacji kiedy pieszy czy też osoba na wózku narażona jest na zderzenie z zaparkowanym pojazdem. Sposoby parkowania określają stosowne ustawy.

e) krawędzie dróg rowerowych stykające się z chodnikiem dla pieszych powinny posiadać czytelną, odmienną nawierzchnię.

2. Celem umożliwienia dostępu do lokali użyteczności publicznej, handlu i usług dla osób z dysfunkcją ruchu konieczne jest lokalizowanie tych lokali lub ich istotnych części na poziomie chodnika.

3. W przypadku niemożności uzyskania bezpośredniego dostępu do lokalu, konieczne jest wykonanie podnośnika lub pochylni o odpowiednich parametrach. Urządzenia takie powinny być usytuowane w granicach nieruchomości obiektu użyteczności publicznej lub w granicach nieruchomości, w której znajduje się lokal handlowy lub usługowy, lub na terenie użyczonym na ten cel.

4. Dla obiektów użyteczności publicznej, lokali handlowych i usługowych, w których nie ma technicznej możliwości usytuowania urządzeń dla przemieszczania osób niepełnosprawnych dopuszcza się lokalizację pochylni lub podnośnika w granicach chodnika, o ile nie spowoduje to istotnych ograniczeń dla ruchu pieszych w uzgodnieniu z zarządcą drogi.

5. Ze względu na bardzo duże trudności z umożliwieniem dostępności dla niepełnosprawnych do lokali położonych w suterrenach, ogranicza się możliwość lokalizacji powszechnych usług handlowych, finansowych i użyteczności publicznej w lokalach położonych poniżej poziomu chodnika, o ile nie zapewniono dostępności do nich w granicach budynku.

6. Dla obiektów użyteczności publicznej, handlu i usług zlokalizowanych w obiektach zabytkowych, określenie możliwości i sposobu ich udostępnienia określa organ ds. ochrony zabytków.

§ 12. Zasady lokalizacji nośników reklamowych

1. Na obszarach Miasta, gdzie nie obowiązuje regulacja planistyczna sytuowania reklam, tj. nie objętych zmianami Miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego Miasta Szczecina uchwalonymi po 1995 r. ani nowymi planami miejscowymi uchwalonymi po 31.12.2003r., ustala się co następuje:

1.1. Dopuszcza się lokalizację nowych i przedłużenie lokalizacji istniejących reklam wolno stojących (w rozumieniu planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego Miasta Szczecina z 1994 roku) i wbudowanych (w rozumieniu planu j.w.) pod następującymi warunkami:

- a) dostosowania obiektów do istniejącego krajobrazu i otaczającej zabudowy,
- b) braku kolizji z sieciami i urządzeniami podziemnymi,
- c) nie powodowania ograniczeń dla komunikacji szynowej, kołowej, rowerowej i pieszej, w tym umieszczania znaków i sygnałów drogowych.

1.2. Zakazuje się lokalizacji nowych i przedłużania lokalizacji istniejących reklam wolno stojących na tle i wśród zorganizowanej zieleni wysokiej o charakterze publicznym. Zakaz nie dotyczy tradycyjnych słupów ogłoszeniowych.

1.3. Zakazuje się lokalizacji nowych i przedłużania lokalizacji istniejących reklam wolno stojących i wbudowanych emitujących światło pulsujące mogące zakłócić warunki mieszkaniowe w bezpośrednim sąsiedztwie.

1.4. Zakazuje się lokalizacji nowych i przedłużania lokalizacji istniejących reklam wolno stojących na tle zabudowy historycznej i powiązanej z nią kompozycyjnie zieleni.

1.5. Zakazuje się lokalizacji nośników reklamowych na terenach o zwartej zabudowie przyulicznej.

1.6. Zakazuje się lokalizacji nowych i przedłużania lokalizacji istniejących reklam wolno stojących i wbudowanych na pasach rozdzielających jezdnie ulic i na wydzielonych torowiskach tramwajowych.

1.7. Zakazuje się umieszczania nowych reklam wbudowanych na elewacjach z cegły licowej i z kamienia naturalnego a także na innych elewacjach budynków w sposób zmieniający lub zakrywający istotne elementy wystroju architektonicznego, np.: obramienia portali i okien, balustrady, gzymsy i zwieńczenia, płyciny i kompozycje sztukatorskie, na połączeniach dachowych, itp.

1.8. Ponadto ustala się dopuszczalność umieszczania reklam w formie banerów i przenośnych nośników informacji i reklamy okazjonalnej na czas trwania imprezy i sytuowanych na 7 dni przed jej rozpoczęciem. Banery uszkodzone i nie usunięte w terminie, usuwają służby miejskie na koszt organizatorów imprezy.

1.9. Zakazuje się umieszczania banerów i reklam na ażurowych ogrodzeniach basenów przeciwpożarowych., pomiędzy znakami drogowymi, latarniami ulicznymi, drzewami.

1.10. Zakazuje się wieszania banerów reklamowych pomiędzy słupami trakcyjnymi i oświetleniowymi. Zakaz nie dotyczy imprez kulturalnych na okres do 7 dni przed terminem rozpoczęcia.

1.11. W przypadku braku obowiązującego planu miejscowego, gdy Rada Miasta uchwaliła przystąpienie do sporządzania takiego planu, postępowanie w sprawie ustalenia lokalizacji nośników reklamowych można zawiesić na 12 miesięcy.

§ 13. Zasady kształtowania systemu informacji wizualnej (szyldy i napisy).

1. Dla zapewnienia informacji wizualnej¹ ustala się możliwość lokalizacji na terenach publicznych tradycyjnych słupów ogłoszeniowych nie związanych z gruntem, o wymiarach: średnica do 1,50 m i wysokość do 4,0 m oraz tablic ogłoszeniowych o wymiarach: szerokość do 2,0 m i wysokości ok. 1,2 m. Lokalizacja tablic jest ustalana na wniosek Rady Osiedla i pozostaje pod jej opieką.

2. Lokalizacje szyldów² i ich formy nie mogą dewaloryzować obiektu budowlanego i powinny nawiązywać do wystroju architektonicznego i kolorystycznego budynku. Zabrania się umieszczania szyldów na elementach wystroju architektonicznego, w tym na ozdobnych bramach, opaskach portali, boniowanych licach budynków itp. Służby miejskie mogą żądać zmiany lokalizacji szyldu umieszczonego w sposób dewaloryzujący obiekt budowlany.

3. Nie zezwala się na umieszczanie napisów bezpośrednio na budynkach, o ile nie są one integralną częścią projektu architektonicznego.

4. Ogranicza się możliwość pełnego pokrywania okien i witryn napisami i winietami reklamowymi w sposób eliminujący otwór okienny z kompozycji budynku. Służby miejskie mogą nakazać „uspokojenie” i ograniczenie napisów i reklam na oknach i witrynach, likwidujących ich zasadniczą funkcję oświetlenia dziennego. Dopuszcza się stosowanie napisów i reklam na żaluzjach zamykanych na noc.

§ 14. Zasady kształtowania kolorystyki elewacji

1. Projekty elewacji nowych i modernizowanych budynków powinny zawierać projekt kolorystyki.

2. Kolorystyka elewacji powinna być:

- a) dostosowana do otaczającej zabudowy,
- b) harmonijna,
- c) wykonana zgodnie ze sztuką doboru kolorów,
- d) trwała.

3. Zaleca się stosowanie kolorów z jednej tonacji kolorystycznej lub w zestawieniach uzupełniających.

4. Ewentualne zastosowanie koloru kontrastującego winno wynikać z kompozycji obiektu w celu podkreślenia tektoniki elewacji.

5. Należy dążyć do ograniczania ilości kolorów i różnych materiałów elewacyjnych w jednej kompozycji elewacyjnej.

6. Kolor elewacji należy projektować z uwzględnieniem kolorystyki zabudowy otaczającej, dążąc do harmonijnego zestawu barwnego.

7. Kolorystykę elewacji obiektów zabytkowych i objętych ochroną konserwatorską należy poprzedzić badaniem kolorystycznym i uzyskaniem wytycznych konserwatorskich od Miejskiego Konserwatora Zabytków. Zaleca się odtwarzanie oryginalnej kolorystyki obiektów.

§ 15. Pomniki i formy plastyczne

1. W przestrzeniach publicznych na wniosek i koszt zainteresowanych twórców i instytucji oraz organizacji pozarządowych mogą być lokalizowane, zgodnie z przepisami, pomniki i formy plastyczne podnoszące atrakcyjność przestrzeni miasta.

2. Istniejące pomniki i formy plastyczne, stanowiące majątek miasta, podlegają bezpośredniej opiece służb miejskich i są na koszt miasta utrzymywane i konserwowane.

---

¹ Informacja wizualna to plakaty imprezowe, ogłoszenia i obwieszczenia.

² Szyldem w rozumieniu niniejszych zasad jest informacja o instytucji lub podmiocie gospodarczym, usłudze i jej lokalizacji nie przekraczająca powierzchni 0,3 m². W rozumieniu niniejszych zasad szyld nie jest reklamą

3. Dzieła sztuki plastycznej i użytkowej związane z budynkami podlegają ochronie i opiece zarządców nieruchomości. W przypadku rażących zaniedbań w opiece nad formami plastycznymi związanymi z zabudową i zagospodarowaniem nieruchomości miejskie służby porządkowe mogą wydać nakaz przeprowadzenia prac renowacyjnych, a w razie nieskuteczności nakazu ukarać zarządcę nieruchomości grzywną.

§ 16. Postanowienia końcowe.

1. Ustalenia niniejsze stanowią przepisy gminne i obowiązują na obszarze Miasta Szczecin. Dla obszarów, dla których ustalone zostały miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, w ramach których ustalono formy i zasady ładu estetycznego, uchwała niniejsza nie ma zastosowania.

2. Nieprzestrzeganie zapisów niniejszej uchwały może skutkować zastosowaniem sankcji wynikających z przepisów odrębnych.